

τρισεξάκοντος, 2. Έστ. έφ. 22 Σεπτ. 95, έν έπιφ.

τρισεξόχως, Κ. 'Αθ. Κουμαν. 45.

τρισεπείραστος, 2. 'Ι. 'Ρ. 'Ραγκ. — 'Υπ. τὸ τρισεπείραστος έν τοῖς Λεξ. τῆς άρχ. γλ.

τρισεπίδουλος, 2. Ματθ. Καρυοφύλ. 1631

τρισεπτος, 2. 'Ιω. Λογάδ. 68.

τρισεύγλωττος, 2. 'Αλ. Σούτσ. 32.

τρισευδαιμονία, ή. Δ. Ν. Τρανταλίδης (ὁ ὕστερον Βερναρδάκης) 51.

τρισευδαιμόνως, Κ. Οἰκ. 23.

τρισευκόλως, Χρυσασλ. 64.

τρισεύσσημος, 2. 'Αλ. Σούτσ. 36.

τρισημάντος, 2. 'Αθ. Σταγ. 15.

τρισηπάμαστος, 2. Κλ. 'Ραγκ.

τρισηθενής άτομον, τό. (χημ.) 'Οθ. 'Α. 'Ρουσ. 88.

τρισηωδιούχος, 2. (χημ.) 'Αν. Κ. Χρηστ. 87.

τρισηκαίδεκαμηλής, 2. 'Εγκυκλ. λ.

τρισηκαιδεκάς, ή. 'Αδ. Κορ.

τρισηκαίδμοιρος, 2. 'Α. 'Ρ. 'Ραγκ.

τρισηκωλος, 2. (μηχανή) Γρ. Χαντσ. 70.

τρισημακρίσω, Γ. Σουρῆς, 92.

τρισηξειδίον, τό. (χημ.) Θ. 'Αφεντ. 76.

τρισηορθογώνιος, 2. 'Αστ. 16 'Ιουλ. 89.

τρισηπάναγνος, 2. Κρίσεις βιβλίων Δ' Ολυμπιάδος.

τρισηπειρος ὄφης, ὁ. Γ. Μ. Βιζ. 77.

τρισηπένης, ὁ. 'Αλ. Σούτσ.

τρισησολογέω - ὤ, (σύν τῷ δισησολογέω.) Ν. Δούκ.

τρισητεατικός, 3. (χημ.) Γ. Α. Κρίν. 80.

τρισητέγαστος, 2. (πλοία. τὰ κοινῶς τριτοῦδέρτα.) 'Ι. 'Ρ. Νερ. 13.

τρισητηρής, 2. (μίτρα, ή τοῦ Πάπα 'Ρώμης.) Κ. Κοντογ. — Ν. Ι. Σαρ. 42. — τριστ. ποιητής. Θ. Γ. 'Ορφ. 56.

τρισητηλος, 2. (δημοσιευματα έν έφημερίσιν.) 'Ακρ. 11 Μαρτ. 96. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

τρισητιμος στίξεις, ή έν πάνυ άρχαίαις 'Ελλην. έπιγραφαῖς. Σ. Α. Κ. 79.

« **τρισητολος** ή Εὐρώπη προσωρμισθη είς τῆς Κρήτης τὰ νερά.» Φιλ. Οἰκ. 86. — Τὸ αὐτὸ έκαμεν και τώρα έσχάτως επί βλάβη τοῦ 'Ελληνισμοῦ ή πολιτισμένη Εὐρώπη!

τρισηγιής, 2. Π. Σούτσ. 35.

τρισηλλόγιστος, 2. (ἀπαδείξεις.) Εὐγ. Βούλγ.

τρισημόφωνος, 2. (ρίζαι λέξεων.) Γ. Πανταζίδ. 80.

τρισηπερένδοχος, 2. Κλ. 'Ραγκ. 77.

τρισηψήστος, 3. Π. Σούτσ.

τρισηφανυλος, 2. Α. Ν. Κοκκών. 98.

τρισηφίλιτατος, 3. Κλ. 'Ραγκ. 77.

τρισηχαιτωμένως. μτχ. 'Ακρ. 1 'Ιου- νίου 91.

τρισηχιλιεκατομύριον, τό. 'Ακρ. 7 Μαρτ. 95.

τρισηχιλιοπλάσιος, 3. Έστ. 21 Σεπ- τεμβρ. 86.

τρισηχυδαῖος, 3. 'Αδ. Κορ. 30.

τρισηώδυνος, 2. Κ. Π. Κολοκοτρ. 89.

τρισητακτον, τριών δηλ. τάξεων περιεκ- τικόν σχολείον, τό. Δ. Μαυρούλης. — Πρὸλ. τριτάξιον.

τρισηταλάντατος, 2. Εὐγ. Βούλγ.

τρισητανακοπή, ή. (νομικ.) Γαλ. tierce opposition. 'Αγ. Βλ. λ. 71. — 'Ακρ. 8 Αύγ. 94.

τρισητάξιον δημοτικόν σχολείον, τό. 'Ερ. Κυδ. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

τριητάς, ή τρίτη τῆς έβδομάδος ήμέρα. 'Ραμπ. — 'Επλάσθη ή λέξ. πρὸς διασυρ- μόν τῆς υπό Τιμ. Φιλήμονος γραφομένης έν τῷ Αἰώνι τετ ρ ά δ ο ς, αντί τῆς συνή- θους Τετάρτης ή κοινότερον Τετράδης.

τριητηγγυημένα γραμμάτια. τριητηγγυη- μένη. 'Ακρ. 24 Φεβρ. 88.

τριητηγγύσις, ή. 'Ιταλ. avallo. Γαλ. aval. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Γ. 'Α. 'Ράλ. — Σκαρλ. λ. 56. — 'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.

τριητηγγυητής, ὁ. Γ. Α. 'Ράλ. — 'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.

τριητηγγυοδόχος, ὁ. 'Ιταλ. ricevitto di avallo. Λεξ. νομοτεχν. 40.

τριητήγγων, τό. 'Ιταλ. avallo. Λεξ. νο- μοτεχν. 40.

τριητοδάβμιος, 2. Αἰμ. Nov. 73. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

τριητογαμία, ή. Π. Χιωτ. 49.

τριητογέννητος, 2. 'Ιω. Βηλαρ.

τριητοδακτυλικά μέτρα, τὰ. Δ. Χ. Σε- μιτ. 94.

τριητοδέκατον, τό. «Ν' αγοράσασιν ήθε- λαν τὰς προσόδους τῆς έπαρχίας επί τριτο- δεκάτῳ.—Νόμον εξέδοτο ή Κυβέρνησις να διδωσιν οι 'Ελληνες τὸ δέκατον έκ τῶν έθνοκτήτων και τριτοδέκατον έκ τῶν έθνη- κῶν.» Ν. Σπηλιάδ. 52.

τριητοδικεῖον, τό. Λεξ. νομοτεχν. 40.

τριητοδικέω-ῶ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

τριητοδίκης, ὁ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

τριητοδίκιος. επίρ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

